

פרשת שופטים

מתוך חומש דברים

בעריכה ברורה

תוכן מפורט

4	שופטים ושוטרים
4	שופטים ושוטרים
4	נתינת שופטים
4	אזהרת המשפט
5	אשרה ומצבה
5	לא תטע לך אשרה
5	לא תקים לך מצבה
5	לא תזבח בעל מום
6	יחיד העובד עבודה זרה
6	עונש
7	עדים
8	המשפט מן המקום
8	כי יפלא
8	ועשית על פי דבריהם
9	והאיש אשר לא ישמע
10	המלך
10	תשים מלך מקרב אחיך
10	לא ירבה לו סוסים נשים כסף וזהב
11	וכתב את משנה התורה הזאת
12	הכהנים הלויים
12	לא יהיה להם נחלה
12	יהיה להם מתנות
13	וכי יבא הלוי מאחד שעריך
13	כי יבא הלוי מאחד שעריך
14	נבואת אמת שקר וקסמים
14	לגוים קוסמים ולך נביא כאשר שאלת
15	נביא המדבר אשר לא צייתי
16	איכה נדע הדבר אשר לא דברו יי

17	ערי מקלט ודין הרוצח
17	הבדלת ערים והכנת דרך
17	דבר הרוצח אשר ינוס שמה
18	הוספת שלש ערים
19	סיום
19	שונא שהכה את רעהו
20	לא תסיג גבול רעך
21	עדים
21	לא יקום עד אחד
21	עדים זוממים
23	דיני מלחמה
23	לא תירא מהם
23	דברי הכהן
24	השבים מעורכי המלחמה
25	קריאה לשלום וכו'
25	ערי העמים האלה
27	לא תשחית את עצה
28	עגלה ערופה

שופטים ושוטרים

שופטים ושוטרים

פרשת שופטים
סדר טו
פרשה נה (סתומה)

נתינת שופטים

שֹׁפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֶּנָּה לָּךְ
בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ
וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשִּׁפְט־צֶדֶק:

אזהרת המשפט

לֹא־תִטָּה מִשִּׁפֹּט
לֹא תִכִּיר פָּנִים
וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד
כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹל עֵינֶי חֲכָמִים
וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים:

צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף
לְמַעַן תִּחְיֶה וַיִּרְשֶׁתְּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

אשרה ומצבה

(פרשה נו (פתוחה)

לא תטע לך אשרה

לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל־עֵץ

אֲצִל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לְךָ:

לא תקים לך מצבה

וְלֹא־תִקֵּים לְךָ מִצְבָּה

אֲשֶׁר שָׁנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לא תזבח בעל מום

פרשה נז (סתומה)

פרק יז

לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

שׁוֹר וְשֶׂה אֲשֶׁר יְהִיָּה בּוֹ מוֹם

כָּל דָּבָר רַע

כִּי תֹעֲבֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא:

יחיד העובד עבודה זרה

(פרשה נח (סתומה)

כִּי־יִמְצֵא בְּקֶרְבְּךָ
 בְּאֶחָד שְׂעָרֶיךָ
 אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 אִישׁ אֹו־אִשָּׁה
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוּה־אֱלֹהֶיךָ
 לְעַבֵּר בְּרִיתוֹ:
 וְיִלְךָ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם
 וּלְשִׁמְשׁוֹ
 אֹו לַיָּרֵחַ
 אֹו לְכָל־צַבָּא הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי:

וְהִגַּדְתָּ לְךָ וּשְׁמַעְתָּ
 וּדְרַשְׁתָּ הַיָּטֵב
 וְהִנֵּה אָמַת נִכּוֹן הַדָּבָר
 נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל:

עונש

וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ הַהוּא
 אֹו אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא
 אֲשֶׁר עָשׂוֹ אֶת־הַדָּבָר הָרַע הַזֶּה
 אֶל־שְׂעָרֶיךָ
 אֶת־הָאִישׁ אֹו אֶת־הָאִשָּׁה

וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ:

עדים

עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אִוְ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת

לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד:

יַד הָעֵדִים תְּהִיָּה־בּוֹ בְּרֵאשֹׁנָה לְהַמִּיתוֹ

וַיַּד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה

וּבְעֵרַת הָרַע מִקְרִבָּה:

המשפט מן המקום

(פרשה נט (פתוחה)

כי יפלא

כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דְבַר לַמִּשְׁפָּט

בֵּין-דָּם | לְדָם

בֵּין-דִּין לְדִין

וּבֵין נֹגַע לְנֹגַע

דְּבַרֵי רִיבֹת בְּשַׁעֲרֶיךָ

וְקִמַּתְּ וְעָלִיתְּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:

וּבֵאתְּ אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם

וְאֶל-הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הַהֵם

וְדִרְשָׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט:

ועשית על פי דבריהם

וְעָשִׂיתְּ עַל-פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ

מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֶד:

עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֶד

וְעַל-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר-יֵאמְרוּ לְךָ תַעֲשֶׂה

לֹא תִסּוּר מִן-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יִגִּידוּ לְךָ יְמִין וּשְׂמָאל:

והאיש אשר לא ישמע

וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן
 לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן
 הָעֹמֵד לְשֵׁרֵת שֵׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 אוֹ אֶל־הַשַּׁפֵּט
 וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא

וּבַעֲרַת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל:
 וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ
 וְלֹא יִזְדּוֹן עוֹד:

המלך

פרשה ס (סתומה)

סדר טו

כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וִירִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבְּתָה בָּהּ
 וְאָמַרְתָּ

אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ
 כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי:

תשים מלך מקרב אחיך

שׁוּם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ
 מִקְרֵב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ
 לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נְכָרִי
 אֲשֶׁר לֹא־אַחֶיךָ הוּא:

לא ירבה לו סוסים נשים כסף וזהב

רֶק לֹא־יִרְבֶּה־לוֹ סוּסִים
 וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־הָעַם מִצְרִימָה
 לְמַעַן הִרְבּוֹת סוּס
 וַיְהוּה אָמַר לָכֶם
 לֹא תִסְפוּן לָשׁוּב בְּדַרְדָּר הַזֶּה עוֹד:
 וְלֹא יִרְבֶּה־לוֹ נָשִׁים

וְלֹא יִסּוּר לְבָבוֹ
 וּכְסֹף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה-לּוֹ מְאֹד:

וכתב את משנה התורה הזאת

וְהָיָה כְּשִׁבְתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ
 וְכָתַב לוֹ אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר
 מִלְּפָנָי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם:
 וְהִיתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל-יְמֵי חַיָּיו
 לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו
 לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם:
 לְבִלְתִּי רוּם-לְבָבוֹ מֵאָחָיו
 וּלְבִלְתִּי סוּר מִזֶּה-הַמִּצְוָה יְמִין וּשְׂמֹאל

לְמַעַן יֵאָרֶיךָ יְמִים עַל-מַמְלַכְתּוֹ
 הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל:

הכהנים הלויים

לא יהיה להם נחלה

פרשה סא (סתומה)

פרק יח

לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שִׁבְט לְוִי
 חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֵׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכְלוּ:
 וְנַחֲלָה לֹא־יִהְיֶה־לוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו
 יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ:

יהיה להם מתנות

פרשה סב (סתומה)

וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפֹּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם
 מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבַח
 אִם־שׂוֹר אִם־שֶׁה
 וְנָתַן לַכֹּהֵן
 הַזֶּרֶע
 וְהַלְחָיִם
 וְהַסֶּבֶה:

רֵאשִׁית דְּגָנָה תִּירֹשָׁה וַיְצִהֲרֶךְ
 וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנָה תִּתֶּן־לוֹ:

כִּי בּוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שִׁבְטֶיךָ

לְעֶמֶד לְשֵׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה
הוא ובניו כָּל־הַיָּמִים:

וכי יבא הלוי מאחד שעריך

כי יבא הלוי מאחד שעריך

(פרשה סג (פתוחה))

וְכִי־יָבֵא הַלֵּוִי
מֵאֶחָד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־הוא גָּר שָׁם
וּבֵא בְכָל־אֹת נִפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה:
וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו
כָּל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה:
חֶלֶק כְּחֶלֶק יֹאכְלוּ
לְבַד מִמֶּכְרֵיו עַל־הָאָבוֹת:

נבואת אמת שקר וקסמים

(פרשה סד (סתומה)

כִּי אַתָּה בָּא אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם:

לֹא-יִמָּצֵא בְּךָ

מַעֲבִיר בְּנוֹ-וּבִתּוֹ בְּאֵשׁ

קֶסֶם קְסָמִים

מְעוֹנָן

וּמְנַחֵשׁ

וּמְכַשֵּׁף:

וְחֹבֵר חֶבֶר

וְשֹׁאֵל אוֹב וַיְדַעְנִי

וְדָרַשׁ אֶל-הַמֵּתִים:

כִּי-תוֹעֵבֹת יְהוָה כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה
וּבְגִלְלַת הַתוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ:
תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לגוים קוסמים ולך נביא כאשר שאלת

סדר 70

כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם

אֶל־מַעֲנַנִּים וְאֶל־קִסְמִים יִשְׁמְעוּ
 וְאַתָּה לֹא כֵן גַּתַּן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 נְבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֶנִי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:

כָּל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֵרֵב בַּיּוֹם הַקֹּהֵל לֵאמֹר
 לֹא אֶסֶף לְשַׁמֵּעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוֹת:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי

הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבַּרוּ:
 נְבִיא אֲקִים לָהֶם מִקִּרְבֵּי אַחֵיהֶם כְּמוֹךָ
 וְנִתְּתִי דְבַר בְּפִיו
 וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶנּוּ:
 וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרִי
 אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשִׁמִּי
 אֲנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעַמוֹ:

נביא המדבר אשר לא ציית

אֶךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזִּיד לְדַבֵּר דְּבַר בְּשִׁמִּי
 אֶת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר
 וְאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וַמֵּת הַנְּבִיא הַהוּא:

איכה נדע הדבר אשר לא דברו יי

וכי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ

איכה נדע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוּ יְהוָה:

אֲשֶׁר יִדְבֹר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה
 וְלֹא־יְהִיֶּה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא
 הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוּ יְהוָה
 בְּזִדּוֹן דִּבְּרוּ הַנְּבִיא
 לֹא תִגּוֹר מִמֶּנּוּ:

ערי מקלט ודין הרוצח

הבדלת ערים והכנת דרך

(פרשה סה (פתוחה)

פרק יט

כִּי־יִכָּרֵית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־אֲרָצָם
 וּרְשָׁתָם
 וַיִּשְׁבֹּת בְּעָרֵיהֶם וּבְבִתְיֵיהֶם:

שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ
 בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ:

תִּכְיֶין לָךְ הַדֶּרֶךְ
 וּשְׁלֹשֶׁת אֶת־גְּבוּל אֲרָצְךָ
 אֲשֶׁר יִנְחִילָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהָיָה לָנוֹס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ:

דבר הרוצח אשר ינוס שמה

וְזֶה דְבַר הַרְצָח אֲשֶׁר־יָנוֹס שָׁמָּה וְחָי
 אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת־רַעְהוּ בְּבַל־דַּעַת
 וְהוּא לֹא־שָׁנָא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֵשָׁם:

וְאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רַעְהוּ בַיַּעַר לְחֹטֵב עֵצִים
 וּנְדָחָה יָדוֹ בַגְּרוֹן לְכַרֵּת הָעֵץ
 וּנְשָׁל הַבְּרוֹזַל מִזֶּה־עֵץ
 וּמִצָּא אֶת־רַעְהוּ וּמֵת
 הוּא יָנוּס אֶל־אֶחָת הָעָרִים־הָאֵלֶּה וַחֲיִי:

פְּוִירְדוֹף גָּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצִיחַ
 כִּי־יַחֵם לְבָבוֹ
 וְהִשְׁיִגוּ כִּי־רִבָּה הַדָּרָךְ
 וְהִכְהוּ נַפְשׁ
 וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מֹות
 כִּי לֹא שָׁנָא הוּא לוֹ מִתְמוֹל שְׁלִשׁוֹם:
 עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְךָ לֵאמֹר
 שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ:

הוספת שלש ערים

וְאִם־יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ
 וּנְתַן לָךְ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לְאַבְתָּיִךְ:
 כִּי־תִשְׁמַר אֶת־כָּל־הַמְצֻוָּה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו כָּל־הַיָּמִים

וְיִסְפֹּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה:

סיום

וְלֹא יִשְׁפֹךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים:

שונא שהכה את רעהו

פרשה סו (פתוחה)

וְכִי־יְהִיָּה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ

וְאָרַב לוֹ

וְקָם עָלָיו

וְהִכֵּהוּ נֶפֶשׁ

וְמָת

וְנָס אֶל־אֶחָת הָעָרִים הָאֵלֶּה:

וְשָׁלַחַו זָקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׂם

וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וְמָת:

לֹא־תִחַס עֵינֶךָ עָלָיו

וּבַעֲרַת דַּם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל

וְטוֹב לָךְ:

לא תסיג גבול רעד

לֹא תִסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גְּבוּלוֹ רֵאשִׁימִים
בְּנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ:

עדים

לא יקום עד אחד

(פרשה סח (סתומה)

לֹא־יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ
לְכָל־עוֹן וְלְכָל־חַטָּאת
בְּכָל־חַטָּא אֲשֶׁר יַחַטָּא

עַל־פְּיָן שְׁנֵי עֵדִים
אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשֶׁה־עֵדִים יָקוּם דְּבָר:

עדים זוממים

כִּי־יָקוּם עַד־חָמֵס בְּאִישׁ
לְעֵנֹת בּוֹ סָרָה:
וְעַמְדוֹ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב
לִפְנֵי יְהוָה
לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם:
וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּטֵב
וְהִגֵּה עַד־שֶׁקֶר הָעֵד
שֶׁקֶר עָנָה בְּאֶחָיו:
וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֶחָיו

וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ:
וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ

וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד בְּדַבַּר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ:

וְלֹא תַחֲוֶס עֵינֶיךָ

נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ

עֵינַי בְּעֵינַי

שֵׁן בְּשֵׁן

יָד בְּיָד

רֵגֶל בְּרֵגֶל:

דיני מלחמה

לא תירא מהם

פרשה סט (סתומה)

פרק כ

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ
 וּרְאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ
 לֹא תִירָא מֵהֶם
 כִּי־יְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶלֶךָ מֵאַרְצֵי מִצְרָיִם:

דברי הכהן

וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה
 וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֵּר אֶל־הָעָם:
 וְאָמַר אֲלֵהֶם
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם קְרָבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם

אֶל־יָרֵךְ לְבַבְכֶם
 אֶל־תִּירְאוּ
 וְאֶל־תִּחַפְּזוּ
 וְאֶל־תִּעְרְצוּ מִפְּנֵיהֶם:

כִּי יְהוּהוּ אֱלֹהֵיכֶם הַהַלֵךְ עִמָּכֶם
 לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיבֵיכֶם

לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם:

השבים מעורכי המלחמה

וּדְבַרוּ הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעַם לֵאמֹר

מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־חֹדֶשׁ וְלֹא חָנְכוֹ

יֵלֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ

פְּזִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחַר יַחְנֹכּוּ:

וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרִם וְלֹא חָלְלוֹ

יֵלֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ

פְּזִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחַר יַחְלִלְנוּ:

וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׂ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ

יֵלֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ

פְּזִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחַר יִקְחָנָהּ:

וַיִּסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעַם וְאָמְרוּ

מִי־הָאִישׁ הִירָא וְרָךְ הַלֵּבָב

יֵלֵךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ

וְלֹא יִמַּס אֶת־לֵבָב אֲחִיו כְּלָבָנוּ:

וְהָיָה כִּכְלֵת הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעַם

וּפְקָדוֹ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעַם:

קריאה לשלום וכו'

(פרשה ע (סתומה)

סדר יז

כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיךָ
וְקִרְאתָ אֵלֶיךָ לְשָׁלוֹם:

וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ וּפָתַחְתָּ לָּךְ
וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדֶּיךָ:

וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ
וְעָשִׂיתָ עִמָּךְ מִלְחָמָה
וְצִרְתָּ עָלֶיךָ:

וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ
וְהָפִיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָה לְפִי־חָרֹב:
רַק הַנְּשִׂים

וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה
וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר
כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבִיז לָךְ
וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלָל אִיְבֹיךָ
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ:

ערי העמים האלה

כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת מִמֶּךָ מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא־מֵעָרֵי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הֵנָּה:

לֶקַח מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה
 לֹא תַחֲטֶה כָּל-נִשְׁמָה:
 כִּי-הַחֲרָם תַּחֲרִימם

הַחֲתִי

וְהָאֶמְרִי

הַכְּנַעֲנִי

וְהַפְּרָזִי

הַחֲוִי

וְהַיְבוּסִי

כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 כְּכֹל תּוֹעֵבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם
 וַחֲטַאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לא תשחית את עצה

(פרשה עא (פתוחה)

כִּי־תִצְוֶה אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשֶׁהָ
 לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנִדְחַח עָלֶיהָ גְרוֹן
 כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוּ לֹא תִכְרֹת
 כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לֵבָא מִפְּנֵיהָ בַמִּצּוֹר:
 רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא
 אֵתוּ תִשְׁחִית וְכָרְתָּ
 וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֲשֵׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה:

עגלה ערופה

(פרשה עב (פתוחה)

פרק כא

כִּי־יִמָּצֵא חָלָל בַּאֲדָמָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ
 נִפְלַל בַּשָּׂדֶה
 לֹא נוֹדַע מִי הַכּוּחִי:

וַיִּצְאוּ זַקְנֶיךָ וּשְׂפָטֶיךָ
 וּמָדְדוּ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחָלָל:
 וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הַחָלָל
 וְלִקְחוּ זַקְנֵי הָעִיר הַהוּא עֵגְלַת בָּקָר
 אֲשֶׁר לֹא־עֲבַד בָּהּ
 אֲשֶׁר לֹא־מְשָׁכָה בְּעַל:
 וְהוֹרְדוּ זַקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֵגְלָה
 אֶל־נַחַל אֵיתָן
 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע
 וְעֲרְפוּ־שָׁם אֶת־הָעֵגְלָה בַּנַּחַל:

וּנְגָשׁוּ הַכּוּחִים בְּנֵי לִוִּי
 כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרָךְ בְּשֵׁם יְהוָה
 וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כָל־רִיב וְכָל־נִגְעָה:
 וְכֹל זַקְנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל־הַחָלָל
 יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בַּנַּחַל:

וְעָנוּ וְאָמְרוּ:

יְדִינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת-הַדָּם הַזֶּה

וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ:

כִּפְרֹ לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה

וְאֶל-תַּתּוֹ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל

וּנְכַפֵּר לָהֶם הַדָּם:

וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקְרַבְךָ

כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:

פרשיות המסורה

4	פרשה נה (סתומה)
5	פרשה נו (פתוחה)
5	פרשה נז (סתומה)
6	פרשה נח (סתומה)
8	פרשה נט (פתוחה)
10	פרשה ס (סתומה)
12	פרשה סא (סתומה)
12	פרשה סב (סתומה)
13	פרשה סג (פתוחה)
14	פרשה סד (סתומה)
17	פרשה סה (פתוחה)
19	פרשה סו (פתוחה)
20	פרשה סז (סתומה)
21	פרשה סח (סתומה)
23	פרשה סט (סתומה)
25	פרשה ע (סתומה)
27	פרשה עא (פתוחה)
28	פרשה עב (פתוחה)

סדרים

4	סדר טו
10	סדר טז
14	סדר טז
25	סדר יז

פרקים

5	פרק יז
12	פרק יח
17	פרק יט
23	פרק כ
28	פרק כא

4
10
12
14
6
17
8
13
12
14
17
17
17
18
19
20
21
21
23
23
25
27
28

פוזפת מוושטטים
 השוואת החלוקות
המקטים ושוטרים
 שופטים ושוטרים
הפוזפים והלטים
 שופטים ושוטרים
 נבואת אמת שקר וקסמים
 סדר טו
 פרשה נח (סתומה)
 יחיד העובד עבודה זרה
 עדי מקלט ודין הרוצח
 המשפט מן המקום
אשרה ומלחמה
 פרשה נו (פתוחה)
עולה ערופה
 לא תטעוהו
לא תקים
 נבואת אמת שקר וקסמים
לא תזבח בעל מום
 עדי מקלט ודין הרוצח
 פרשה נו (סתומה)
הבדלת ערים והכנת דרך
 פרק יז
יחיד העובד מנחה אשר ינוס שמה
 פרשה נח (סתומה)
הוספת שלש ערים
המשפט מן המקום
 פרשה נט (פתוחה)
לא תסיג גבול רעך
 כי יפלא
עדים
 ועשית על פי דבריהם
עדים זוממים
 והאיש אשר לא ישמע
דיני מלחמה
המלך
דברי הכהן
 פרשה ס (סתומה)
 סדר טו
קריאה לשלום וכו'
תשים מלך מאת שחיית את עצה
לא ירבה על לוחם יעורפותסו וזהב
 וכתב את משנה התורה הזאת

הכהנים הלויים

לא יהיה להם נחלה
 פרשה סא (סתומה)
 פרק יח
יהיה להם מתנות
 פרשה סב (סתומה)
וכי יבא הלוי מאחד שעריך

כי יבא הלוי מאחד שעריך

פרשה סג (פתוחה)

נבואת אמת שקר וקסמים

פרשה סד (סתומה)

לגוים קוסמים ולך נביא כאשר שאלת

סדר טז

נביא המדבר אשר לא צייתי

איכה נדע הדבר אשר לא דברו יי

ערי מקלט ודין הרוצח

הבדלת ערים והכנת דרך

פרשה סה (פתוחה)

פרק יט

דבר הרוצח אשר ינוס שמה

הוספת שלש ערים

סיום

שונא שהכה את רעהו

פרשה סו (פתוחה)

פרשה סז (סתומה)

לא תסיג גבול רעך

עדים

לא יקום עד אחד

פרשה סח (סתומה)

עדים זוממים

דיני מלחמה

לא תירא מהם

פרשה סט (סתומה)

פרק כ

דברי הכהן

השבים מעורכי המלחמה

קריאה לשלום וכו'

פרשה ע (סתומה)

סדר יז

ערי העמים האלה

לא תשחית את עצה

פרשה עא (פתוחה)

27

עגלה ערופה

28

פרשה עב (פתוחה)

28

פרק כא